

eodem die collegit cecos et claudos et debiles et paupes et abscondit eos in domo ypoliti. Valerianus autem nuntiavit deo quod beatus laurencius datus tri-duo inducias thesauris permisset declarare. Completis autem tribus diebus pronuntiavit se ipse in palatio salustiano Cui et dixit deus cesar pronuntiare Valeriano profecto. Vbi sunt thesauri quos pollicitus es pronuntiare. Beatus laurencius collecta multitudine introduxit in palatium paupes. Et voce clara dixit beatus laurencius. Ecce isti sunt thesauri etermi qui nunquam minuunt sed semper crescant in singulis aspergunt et in oculis inveniunt. Valerianus profectus dixit pronuntiare deo cesare. Quid variaris permulta sacrificia deo et obliuiscere artes magicas in quas confidis. Beatus laurencius dixit. Quare vos coartat diaboli ut etiam dicatis sacrificare demonibus. Si iustus est ut demonibus inclinem magis quam deo creatori omnium visibilium et invisibilium vos ipsi iudicatis quod debeat adorari qui factus sit an quod fecit. Beatus laurencius dixit. Deus pro domini nostri ihesu christi creator est omnium creature et tu dias sacrificia lapidibus et saxis et adora facturas surdas et mutas. Deus cesar iratus iussit eum in conspectu suo expoliari et cedi cum scorpionibus ipso deo clamante deo blasphemare noli. Beatus laurencius in ipso tormentis dicebat. Ego quidem gratias ago deo meo quod me dignatus est coniungere inter servos suos. Tu miser torqueri in infamia tua et furore tuo. Deus cesar dixit. Leuate eum et date ante conspectum eius omne genus tormentorum. Et allate sunt la mine ferree et lecti et plumbate et cardi. Et dixit ei deus cesar. Sacrificia deo. Nam omne genus horum tormentorum in corpore tuo verfabitur. Beatus laurencius dixit. Nam tormenta ista tibi sunt nobis enim gloria. Deus cesar dixit. Ego si gloria vobis est dicite vbi sunt profanum similes tibi abstonsi ut simul epuletis. Respondit beatus laurencius. De quibus interrogas iam tibi semel dederunt nomina sua in celo. Tu enim non es dignus aspectibus eorum pronuntiare. Tunc deus cesar fecit beatus laurencium vincitum catenis duabus in palatium tiberis et ibi eum gestis audiri. Et iussit sibi tribunal in basilica iouis parari. Qui dum ingressus fuisset et sederet precepit sibi beatus laurencium offerri cui ita dixit. Declara nobis omnes profanos ut mundet civitas et tu ipse sacrificia deo et non confide in thesauros quos

habes absconditos. Beatus laurencius dixit. Vere et confido et securus sum de thesauro meis. Deus cesar dixit. En putas te de thesauro liberari aut redimitor metum. Beatus laurencius dixit. Ego famulus securus sum de celestibus thesauris. Deus cesar iracundia plenus iussit eum fustibus nudum cedi. Beatus laurencius cum cederetur clamabat dices ad deum cesare. Ecce miser ul' mo cognosce quod triumpho de thesauro et non sentio tormenta tua. Deus cesar dixit. Fustes augete et date ad latera eius la minas ferreas ardentes. Beatus laurencius dixit in illa hora. Domine ihesu christe deus de deo miserere in seruo tuo quia accusatus non negavi non sum tuum interrogatus te dominum ihesum christum confessus sum. Deus cesar iussit eum leuare a terra et dicit ei. Video in te artem magicam immo magis sacrificia sua quia tormenta partem magis deludis. Deus cesar dixit. Testor deos deos quia aut sacrificia aut diuisis remis te interficiam. Beatus laurencius respondit. Ego in nomine domini mei ihesu christi non pauesco tormenta quae ad tempus sunt. Fac quod facis noli cessare. Deus cesar nimio furore arreptus iussit ut eum plumbatis diuisis sine cederet. Et cum diu cederet dixit beatus laurencius. Domine ihesu christe qui pro nostra salute dignatus es formam serui accipere ut nos a seruitute demonum liberares accipe spiritum meum. Eadem hora audita est vox de celo ipso deo audiente. Adhuc multa certamina tibi debent. Tunc deus dicebat furore plenus voce clara. Viri romani et ceteris rei publice audistis consolationes demonum in sacrilegum quia nec deos nec principes meos pauescit iratos nec tormenta metuit excessita. Et dixit iterum cesar. Extendite eum et scorpionibus cedentes affligite. Beatus laurencius prostratus in arena subridens et gratias agens dicebat. Respondit deus domine pro domini mei ihesu christi qui non donasti mihi gratiam meriti non sum sed tu domine propter tuam pietatem da nobis gratiam tuam ut cognoscat omnes circumstantes quod tu consolatus servos tuos. Eadem hora unus de militibus nomine romanus cecidit domino ihesu christo pro beatus laurencio et cepit dicere ad beatus laurencium. Video ante te hodie pulcherrimum stantem cum linteis et extergentem membra tua. De qua re adiuro te pro christo qui tibi misit angelum suum ne me dereliquas. Tunc deus furore plenus et dolo dixit ad valerianum. Viti sumus